

■ Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (15 Ἡ')

Ἀπὸ τὸν χρόνο στὴν αἰωνιότητα*

Σκοπὸς τῆς ζωῆς μας
εἶναι ἡ ὀριστικὴ αὐτὴ ἔνωση μὲ τὸν Χριστό,
ὅταν θὰ ἔχουμε καὶ ἐμεῖς πλήρως μεταμορφωθεῖ
καὶ φωτιστεῖ ἀπὸ Αὐτὸν

Μόνο μὲ θάμβος μποροῦμε νὰ θεωροῦμε μιὰ Ἑορτὴ σὰν τὴν σημερινή, ἢ ὁποία ἀποτελεῖ πραγματικὰ εἰκόνα καὶ παρουσία ὁλόκληρου τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας· μὲ τοὺς Ἱερεῖς συγκεντρωμένους γύρω ἀπὸ τὸ Θυσιαστήριο καὶ τὸν ἅγιο Λαὸ στὸν Ναό, ὅλο αὐτὸ θυμίζει Οὐράνια Λειτουργία, ὅπως τὴν ἔχουν ἀπεικονίσει οἱ ἁγιογράφοι τοῦ ΙΔ' αἰῶνα, ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ποὺ σφραγίστηκε ἀπὸ τὴν πνευματικὴ ἀναγέννηση ποὺ ἐπέφερε ὁ Ἡσυχασμός, ὁ ὁποῖος εἶχε ὡς κέντρο του τὴν προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ.

Ἡ ἐπίγεια Ἐκκλησία εἶναι πράγματι Ἐκκλησία ἱεραρχική, ὅπου ὑπάρχει ἡ διάκριση μεταξὺ Ἐπισκόπων, Ἱερέων καὶ πιστῶν· δὲν πρέπει ὅμως νὰ ξεχνᾶμε ποτέ, ὅτι πρόκειται γιὰ κάτι τὸ προσωρινό. **Ἄν** ὁ Χριστὸς θέλησε ἢ ἐπὶ γῆς Ἐκκλησία Του νὰ εἶναι κατ' εἰκόνα τῶν ἐπίγειων κοινωνιῶν, τῶν ἐγκοσμίων ὀργανώσεων,

οί όποίες προκειμένου νά βασιλεύει ή τάξη, πρέπει νά είναι ιεραρχικές, τó σχέδιό Του αυτό ήταν από την πλευρά Του μεταβατικό, παιδαγωγικό και προορισμένο νά έξαφανιστεί.

Διότι ή επίγεια αυτή Έκκλησία διαμορφώνεται κατά την Ουράνια, Έσχατολογική Έκκλησία, εκείνη πού θα όλοκληρωθεί μετά την Παρουσία του Χριστού, πρòς την Όποία πορευόμαστε και κάτι από την Όποία πραγματώνεται ήδη από τώρα υπό μορφή ιεραρχική μέν, αλλά παροδική.

Αυτό είναι τó παράδοξο της Χριστιανικής ζωής μας έδω κάτω, όπου χρησιμοποιούμε σημεία καθιερωμένα από τόν Χριστό, σημεία πού περιέχουν ήδη μέσα τους κάτι από την όριστική πραγματικότητα· πού όλα, όμως, θα έξαφανιστούν για νά δώσουν την θέση τους στην υπέρτατη πραγματικότητα της Έκκλησίας, όπου δέν θα υπάρχει πιά παρά ένας Λαός, όπου όλοι θα είναι ταυτοχρόνως Ίερείς και Προφήτες, όπου όλοι, συναγμένοι στο Όνομα του Άναστάντος Χριστού, θα έορτάζουν ισότιμα, χωρίς διακρίσεις μεταξύ Κλήρου και Λαού, και όπου όλοι θα είναι, έν Αγίω Πνεύματι, Ίερείς του Υψίστου, λατρεύοντες Αυτόν έν πνεύματι και αληθεία, κάτι πρòς τó όποιο μās προσανατολίζουν οί επίγειοι έορτασμοί μας.

* * *

Είνα αυτό πού ανακαλεί ή Εικόνα της σημερινής Έορτής.

Ίστορεί την Κοίμηση της Θεοτόκου και τó πέρασμά Της στην ουράνια κατάσταση. Στην Εικόνα αυτή, βλέπουμε και τούς Άποστόλους και τούς πρώτους Ίπισκόπους της έποχής – τόν Άγιο Διονύσιο Άρεοπαγίτη, τόν Άγιο Ίερόθεο – συγκεντρωμένους όχι γύρω από ένα επίγειο θυσιαστήριο, αλλά γύρω από τó σώμα της Θεοτόκου, τó σώμα αυτό πού υπήρξε μια άλλη επίγεια Κιβωτός της Διαθήκης, όπως ή άρχική.

Στην Παλαιά Διαθήκη, ή Κιβωτός της Διαθήκης πού φυλασσόταν στα Άγια των Αγίων του Ναού, ήταν ó τόπος της φανερώσεως του Θεού, της παρουσίας Του μεταξύ των ανθρώπων. Και έκτοτε, μετά τó Μυστήριο της Σαρκώσεως, πραγματική Κιβωτός Διαθήκης έγινε ή Θεοτόκος· μέσα στα σπλάγχνα της και δι' Αυτής έγινε άνθρωπος ó Χριστός· έν Αυτή και δι' Αυτής έγινε ένας από μās, ήρθε ανάμεσά μας· έν Αυτή και δι' Αυτής στρεφόμαστε και έμεις όλο και περισσότερο πρòς την ουράνια αυτή Ζωή· μπορούμε

νά μετέχουμε στήν ἀναστημένη θεανδρικό-τητα τοῦ Χριστοῦ καί νά φωτιζόμαστε καί ἐμεῖς ἀπό αὐτήν.

Καί τήν ἡμέρα αὐτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, δέν τιμοῦμε μόνο τόν θάνατό Της, ἀλλά καί τήν Μετάστασή Της στόν Οὐράνο μέ τήν ψυχή καί τò σῶμα Της. **Σ**τόν οὐράνιο αὐτό κόσμο μεταφέρθηκε ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ σήμερα, ὅπως θά συμβεῖ καί μέ μᾶς κατὰ τήν ἡμέρα τῆς Παρουσίας καί τῆς γενικῆς Ἀναστάσεως. **Αὐ**τή δέ ἡ θεία δόξα πού διαπέρασε τò σῶμα Της μεταμορφώνει καί ὑψώνει κατὰ κάποιον τρόπο τήν μητρική Της ιδιότητα, ἡ ὁποία ἔκτοτε ὑπερβαίνει ὅ,τι σαρκικό καί γήϊνο στοιχεῖο εἶχε.

* * *

Ἡ Ἑορτή αὐτή τῆς 15ης Αὐγούστου σφραγίζει κατὰ κάποιον τρόπο ὁλόκληρο τò Λειτουργικό Ἔτος.

Ἐὄρτιος κύκλος κλείνει στό τέλος τοῦ Αὐγούστου.

Ἡ 1η Σεπτεμβρίου, πού πλησιάζει, σηματοδοτεῖ τήν ἀρχή τοῦ Λειτουργικοῦ Ἔτους, πού καί πάλι ἀποτελεῖ «σημεῖον» τῆς Θεοτόκου, ἀφοῦ τήν 8η Σεπτεμβρίου τιμοῦμε τήν Γέννηση τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ.

Εἶθε ἡ Παναγία μας νά μᾶς συνοδεύει σέ ὅλο αὐτόν τόν κύκλο πού διανύουμε κάθε χρόνο, ὥστε νά προχωροῦμε ὅλο καί περισσότερο στό Μυστήριο τοῦ Χριστοῦ, στό Μυστήριο τῆς μετοχῆς μας στήν Θεία Ζωή ἐν Χριστῷ, καί αὐτό χάρη στήν μητρική μεσιτεία τῆς Παναγίας.

Κάθε χρόνο διανύουμε τόν ἴδιο λειτουργικό κύκλο, πρέπει ὅμως κάθε φορά νά τόν ζοῦμε βαθύτερα· ἔτσι ὅπως θά ἀνεβαίναμε σ' ἓνα βουνό ἀπό μιὰ κυκλική σκάλα καί θά βλέπαμε πάντα τò ἴδιο τοπίο, ἀλλά συνεχῶς καί ἀπό πιό ψηλά, μέ τρόπο τελειότερο, μέ μεγαλύτερο εὖρος θέας. **Αὐ**τή εἶναι καί ἡ ἔννοια τοῦ Λειτουργικοῦ Ἔτους· ἡ δέ Ἑορτή τῆς Θεοτόκου σήμερα μᾶς δείχνει πρὸς τὰ πού τείνουμε. **Τ**είνουμε πρὸς τήν οὐράνια ἐκείνη κατάσταση πού ἀποτελεῖ τόν σκοπό, γιά τόν ὁποῖο πλαστήκαμε.

Ἐθεὸς δέν μᾶς δημιουργήσε γιά νά ζήσουμε πάνω στήν γῆ λίγο-πολύ εὐτυχησμένοι ἢ δυστυχησμένοι, ἄλλος μέ περισσότερη ἄλλος μέ λιγότερη εὐσέβεια ἢ θέρμη.

Σκοπὸς τῆς ζωῆς μας εἶναι ἡ ὀριστική αὐτή ἔνωση μέ τόν Χριστό, ὅταν θά ἔχουμε καί ἐμεῖς πλήρως μεταμορφω-

θει και φωτιστει απο Auton, opws sunebh me tin Mhtera Tou tin hmera tis Koimhsesws Tis, tin hmera tis Metastasews Tis ston Ourano.

* * *

Gi' auto kai h Eorht auto tis 15hs Augoustou, opws elega kai prin, sunista mia katalhxi, mia sfragida pou tithetai se oles tis leitourgikes teletes, gia na mas upenbuhizei pros ta pou badizoume.

Skopos mas den einai na zhsoume edw kata mia epituxhmenh egkosoimiothta se epipedo kathara anthrwpi-no, epaggelmatiko kai oikogeneiako. **O** skopos, gia ton opoio mas dhmiourghse o Theos einai auto h **koινωνia olwn twn anthrwpon sthn aiwnia zwh**, peran tou thanatou, otan stous esxatous xronous tha xanaelthei o Xristos.

H Koimhsh kai Metastash tis Theotoku prepei na stre-foun to bleμμα mas pros auto ton stoxo tis zwhs mas, pros auton ton skopo oλης tis dhmiourgias, ton skopo pou eixe pragmati kata noun o Theos, otan mesa sthn apierh agapht Tou apofasise na dhmiourghsei ton kosmo kai tous anthrw-pous, gia na **mporoun na metexoun olo kai plhrstera sthn Zwht Tou kai tin theia Makariothta Tou.**

Auths tis Theias Zwhs hdi diakrinoume kapiies aktines kai apo dw, otan eimaste pistoi ston logo tou Xristou, otan metexoume me oλη tin kardia kai oλη tin prosوخ, alla kai ton zhlo mas sta Iera Mysteria pou mas edwse, gia na mas katευthnei pros to terna auto tis zwhs mas, pros ton skopo oλης tis dhmiourgias.

As thaumasoume to sxedio tou Theou! **As** eiselthoume s' auto plhrws: **as** odhghsei o Kyrios to bleμμα mas, mesa ap' oles tis doximasies, ta basana kai tis anti-xoothtes tis epigeias zwhs, kai **as** mas epitrefei na kratoume panta sta bauth tis kardias mas authn tin xara, auto to thambos, auto to deos enwpiou tis theias Tou Oikonomias.

**Autw h doxa
eis tous aiwnas twn aiwnwn.
Amen!**

(*) π. Πλακιδας Deseille, 'H thea tou Aktistou, sel. 133-138, εκdosesi <<Eap>>, Ioulios 2020. • Eπimel. hmet.